

Δραστηριότητες

Οι “Έλληνες Περιηγητές” αφού έχουν δοκιμαστεί, τις δυο προηγούμενες μέρες, σε σκληρές αναβάσεις, λένε να προσκυνήσουν την πανέμορφη διαδρομή – διάσχιση του Νέστου ποταμού - από το ύψος της διαφυγής των ρευμάτων του φράγματος Πλατανόβρυσης ίσαμε τη γέφυρα του Παρανεστίου, στο ύψος δηλαδή της βάσης εξόρμησης των εναλλακτικών εκδηλώσεων που έχει δημιουργήσει, σχεδιάσει και εκτελέσει ο φίλος Ορέστης Μπόσκος σε ένα παραδεισένιο τμήμα της παρανέστιας ροής του χρυσοφόρου “θεού”....

Rafting στο Νέστο

Ποτάμια διάσχιση από το φράγμα
Πλατανόβρυσης ως τη γέφυρα
Παρανεστίου

ΚΕΙΜΕΝΟ: Κυριάκος Παπαγεωργίου

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Κυριάκος Παπαγεωργίου - Forestis Outdoor Activities

*«Τα πολυτρίχια των αρχαίων πηγών
συναθροίζουν
τ' αργυρά τους δάκρυα
σε γαλανούς καθρέφτες ουρανού»*

Γιάννης Ρίτσος,
ΕΛΛΗΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Συγκεντρωνόμαστε στην έδρα της βάσης των εξορμήσεων γύρω στις δέκα το πρωί. Γίνονται οι προεργασίες της προετοιμασίας. Δοκιμάζονται και φοριούνται οι φόρμες, τα σωσίβια τζάκετ, τα κολλητά ελαστικά παπούτσια και τα κράνη.

Ύστερα γίνεται μια σχετική επιμόρφωση ως προς την ενδυμασία και φορτώνονται οι μεγάλες βάρκες (8-10ατόμων) σε τζιπ και ξεκινάμε.

Η διαδρομή που ακολουθούμε δίπλα στο

ποτάμι του Νέστου, από την αριστερή του όχθη, περνάει μια θαυμάσια φυσική κλωρίδα και διασχίζει τμήμα του παρθένου παρανέστιου δάσους, που δεν έχει πειραχθεί ούτε βληθεί από δρόμους, εγκαταστάσεις και οικήματα.

Σε απόσταση δώδεκα χιλιομέτρων από την έδρα της βάσης, εγκαταλείπουμε το δρόμο που οδηγεί στο φράγμα της Πλατανόβρυσης και παίρνουμε μικρό δασικό χωμάτινο δρομάκι δεξιά που χωράει μόλις ένα αυτοκίνητο.

Κατηφορίζουμε για τριακόσια μέτρα προσεγγίζοντας μια παραδεισένια κοιλάδα στο πλάι της ποτάμιας ροής του Νέστου. Βγαίνουμε από το τζιπ και όλοι μαζί χειριάζουμε τη βάρκα από τα πλαϊνά της και την κατεβάζουμε στο χείλος της όχθης του ποταμού, δίπλα από θηριώδεις πλατανόριζες, σφένταμα και πυκνούς γάβρους.

Μένουμε αμίλητοι από αυτό το σημείο που σηματοδοτείται ως σημείο έναρξης

της ποταμοδιάσχισης και εμβαπτισμού της βάρκας στο θείο κορμό.

Παίρνουμε θέση απέναντι από το νεαρό και αξιωμαμένο οδηγό, τον συμπλωτήρα μας, τον 28άχρονο Δραμινό **Γιώργο Τσε-νέτσογλου**.

Γίνεται μάθημα θέσεων, κλίσεων, ασφαλισμού των ποδιών και του σώματος, χρήσης του κουπιού και συγχρονισμού των παραγγελμάτων. Το μάθημα κρατάει πάνω από μισή ώρα και είναι πράγματι όχι μόνο χρήσιμο αλλά και απόλυτα κατανυκτικό.

Ακολουθεί η πρακτική εξάσκηση, με το κουπί, αλλά και χωρίς αυτό, καθώς και οι λειτουργικές αντιμετώπισεις διασυρμών και απώσεων του σώματος από πιθανούς εξοστρακισμούς εξ αιτίας δυνατών κραδασμών των ποταμίσιας κυματισμών.

Το μάθημα και η εξάσκηση τελειώνουν με τη θεωρία της φυσικής λειτουργίας των στροφικών δονήσεων του ροϊκού κύματος.

Νιώθοντας “σαν έτοιμοι από καιρό” όπως τόνισε κλείνοντας τον ωραίο λόγο του ο νεαρός Δραμινός, μπήκαμε στη βάρκα με την αίσθηση της απόλυτης “εμπειρίας”, πρόσφοροι να οδηγήσουμε δίχως προβληματισμό και τυχόν ανωμαλίες που μπορούσαν να μας συμβούν.

Είμαστε επτά άτομα, τρεις άντρες και τέσσερις γυναίκες.

Δυο - τρεις από μας έχουμε ξανακάνει ράφτινγκ, και διατηρούμε μια σχετική εμπειρία, τόσο από τον Άραχθο όσο και από την κατάβαση του Αχελώου με βάρκα και με κανό.

Γέρνουμε στη φουσκωτή βάρκα βρέχοντας τις παλάμες μας και υιοθετώντας με την πρώτη κουπιά το βάρος και το ρίγος μιας αιώνιας διάρκειας. Η βάρκα αρχίζει να χαράζει το δρόμο της πάνω στο ανεπίστροφο κύμα. Μας παίρνει και μας πάει ένας μυστικός κι αόρατος ρυθμός.

Πιάνουμε τα κουπιά και πιστεύουμε ότι με την πρώτη κουπιά όλα είναι εύκολα

και ομαλά, δίχως φυσικές αντινομίες. Τραβάμε μπροστά, μας πάει και το πάμε, το κύμα, η ροή, η βάρκα, η άνωση, και η πλούσια κίνηση.

Βοηθάει βέβαια σε αυτή την αυτοπεποίθηση και το συνολικό απίστευτο τοπίο, που όχι μόνο αιχμαλωτίζει το βλέμμα και τις άλλες αισθήσεις μας, αλλά μας καθιστά κοινωνούς μιας οδύσσειας, γεμάτης από εκπλήξεις σειρήνων ήχων και οπτικών θαυμάτων που εξουδετερώνουν κάθε υπόνοια δυσκολίας και κινδύνου.

Μια φύση που δεν περιγράφεται άρchiσε να “τρέχει” γύρω, δίπλα και μέσα μας...

Ναι! Μοιάζει να τρέχει, με όλα τα κλαδίσματα, τις φτερούγες και τα νεροπλόκαμα των γάβρων, των ιτιών, των σφένταμων, των πλατανιών και των νερόθαμνων. Το δάσος αρχίζει να υποκλίνεται και να λυγίζει από το βάρος των κλαδιών που δεν αντέχουν περίσσια σοφία και τέχνη.

Το νερό άλλοτε ακίνητο σα γυαλί, άλλοτε άγριο και γοργόφτερο, άλλοτε ζηλότυπα

αινιγματικό, άλλοτε καθάριο κι ανάλαφρο έτσι που να βλέπεις τους διάφωτους βυθούς κι άλλοτε μ’ ένα αδιαπέραστο μαβί, κρασάτο και λαχταριστό.

Ένας φρεσκοπλυμένος τόπος που τεντώνει τα καθάρια του νήματα γύρω μας. Κι ένα γλαυκό και βαθυπράσινο χαμόγελο, ίδιο το ενσαρκωμένο φως της άπιωτης κοιλάδας του Νέστου.

Αρμενίζουμε σαν μέσα από στενά μυθικών πλεγμάτων. Τρέχοντας κι εμείς όπως κι η γύρω μας φύση. Οι λόγγοι αλλάζουνε ρούχα, ενώ το νερό πάντα μας πηγαίνει όπου εκείνο θέλει.

Κι ο ρόλος των κουπιών; Πόση αλήθεια έκρυβε ο λόγος του Γιώργου, που ζητούσε τα κουπιά να τελούν την πρώτη και την έσχατη λειτουργία της κινητήριας δύναμης απέναντι στη μυστήρια συνοχή του ποταμίσιου ρεύματος...

Πολύπλοκα πολυτρίχια και μυστικές πηγές ξεφυτρώνουν από παντού, κρυφοί, ενοχλημένοι κορμοράνοι και σταχτο-

τοικνιάδες ξεπετάγονται μέσα από τα αντιρέματα, ανορθώνοντας το τεράστιο μήκος τους για να πλουτίσουν το παρανέστιο τόξο. Εγκώμια και ύμνοι, και θούρια καμιά φορά, ακούγονται από όλες τις μυστικές γωνιές που διασχίζουμε άφωνοι και μαγεμένοι.

Οι πληθωρικές και ωραιόστηθες ιτιές κι οι γάβροι λαμποκοπάνε με τις φλούδες και τα ριγωτά φουστάνια τους ν' ανθίζουν σε κάθε ερωτική επαφή με το νερό του ποταμού.

Είναι πια αλήθεια πως ο θεός πραγματοποιείται σε αυτό το φιλί του νερού με τον φυτικό κόσμο και μας κάνει να αναλογιζόμαστε πώς αυτή η γη μπορεί και κρατάει μέσα στα χέρια της τόσο ευτυχία...

Έρχεται όμως έπειτα από όλες αυτές τις δαιμονικές ή θείες εικόνες και το πρώτο πλάγιο ρέμα, ο πρώτος κυματισμός να μας ξυπνήσει με τις στροφοδίνες του. Έπειτα από λίγο το δεύτερο κι ύστερα το τρίτο. Χαλύβδινο κουπί ανακρατάει ο Γιώργος και δίνει το παράγγελμα πώς να χρησιμοποιήσουμε κι εμείς τα δικά μας.

Ύστερα πάλι ηρεμεί το ποτάμι.

Κάπου εκεί ο Γιώργος θα παρκάρι τη βάρκα μας και θα δέσει το σχοινί της από ένα πλατάνι για να ρίξουμε μια βουτιά από το βράχο. Θα παίξουμε σαν μικρά παιδιά με το ποτάμι, τα κλαδιά, τους βράχους, βαφτίζοντας στο παγωμένο νερό του ποταμού όλα μας τα επίγεια όνειρα κι εξοστρακίζοντας συνάμα όλους τους δαίμονες που μας σφίγγουν με θηλιές ασφυκτικές τη ζωή μας.

Ξαναπλέουμε. Περνάμε τη δεύτερη και κρίσιμη αναταραχή των κυμάτων που καθορίζονται βέβαια από τον κροκαλόσχημο βυθό που ταραχοποιεί την επιφάνεια των νερών. Είναι η μεγάλη στροφή που απαιτεί τεράστια προσοχή, γιατί στις όχθες παραδοκούν οι δαίμονες των συμπληγάδων βράχων, έτοιμοι να μας γραπώσουν από όπου βρουνε.

Λίγο πριν φτάσουμε στη σιδερένια γέφυρα του τρένου, όπου και θα τερματίσει η ποτάμια κατηφορία μας θα ξανακάνει την εμφάνισή του ο ποιητής για να μας καθηλώσει:

*“Κωπηλατούμε
Το παρελθόν ανύπαρκτο
Το μέλλον ανυποψίαστο
Παρόντες
Μες στην πλήρη στιγμή
Μες στην αιωνιότητα”...*

**Γιάννης Ρίτσος,
ΕΑΡΙΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ**

Θα πατήσουμε έδαφος στέρεο και αναγκαίο για την “επιβίωσή” μας. Αλλά ποιος μπορεί να πει με σιγουριά πως το νερό στη ζωή μας δεν είναι και δεν ήταν πάντα ο μοχλός και ο άξονας της κινητήριας δύναμης επάνω στην ίδια τη φύση; Είχαν άδικο οι προσωκρατικοί - και ιδιαίτερα ο σοφός Ηράκλειτος - που βλέπαν με δέος και πρόνοια την ακατάλυτη Ισχύ του;

RAFTING ΣΤΟΝ ΝΕΣΤΟ

Forestis - Outdoor activities

Υπεύθυνος: Ορέστης Μπόσκος

Παρανέσι Δράμας (δίπλα στον ποταμό Νέστο)

Τηλέφωνο: 6947 825551

E-mail: forestisrafting@gmail.com

info@forestis.gr

www.forestis.gr